NSV Liidu Konstitutsioon — õigus tööle, haridusele ja puhkusele

Muude õiguste kõrval on NSV Liidu Konstitutsioonis fikseeritud ka õigus haridusele. See õigus on meile nii tavaline, et me ei suuda endale ette kujutadagi, kuidas võiks see mõnel maal teisiti olla. Tõsi, ei olegi maad, kus oleks konstitutsioonis kirja pandud selle õiguse puudumine.

Et aga kõik rahvahulgad saaksid seda õigust kasutada, selleks tuleb luua vastavad tingimused. Need tingimused aga puuduvad kapitalistlikes maades. Kas saab rääkida õigusest haridusele sellisel kõrgelt arenenud kapitalistlikul maal nagu Ameerika Ühendriigid, kui president J. Kennedy enda läkituses kongressile öeldi, et üks kolmandik parimatest lootustandvatest õpilastest ei saa majanduslike raskuste tõttu pärast keskkooli lõpetamist jätkata õppimist. Nii on üliõpilase-meediku keskmiseks väljaminekuks õppeaastas 2200 dollarit, sellest õppemaksuks 750 dollarit, raamatutele ja teistele õppevahenditele 200 dollarit, korteri eest üle 650 dollari ja muudeks kulutusteks kokkuhoidliku elamise korral 520 dollarit. Samal ajal saab stipendiumi ainult 12% üliõpilastest, kusjuures on arvesse võetud nii ülikoolide, vabrikute ja tehaste ühiskondlikud kui ka erastipendiumid. Stipendiumi suurus ületab seejuures harva 100 dollarit kuus.

Hoopis teist pilti näeme meie maal, kus õigus haridusele on tagatud kõigi selleks vajalike vahenditega. Kui kapitalistlikes maades tuleb maksta selle eest, et omandada õigus õppimisele, siis meil makstakse üliõpilastele selle eest, et nad õpivad. Kui õpid väga hästi, makstakse veelgi juurde 25%. Eriti väljapaistvatele üliõpilastele makstakse veel kõrgemaid eristipendiume. Tõsi, meie tavaline stipendium ei ole kuigi suur, kuid kokkuhoidliku kulutamise juures on täiesti võimalik stipendiumist ära elada. Ajutiselt raskesse majanduslikku olukorda sattunud üliõpilastel on võimalik saada toetust teistest fondidest.

Seetõttu võib meil õppida iga noor, kui tal vähegi soovi on. Seda tõestavad ka andmed meie instituudi päevases osakonnas õppivate üliõpilaste sotsiaalse koosseisu kohta: töölisperekondadest 43%, kolhoosnike perekondadest 15% ja teenistujate perekondadest 42%. Stipendiumi saab neist 68%.

Järgnevatel aastatel muutub kõrgem haridus kättesaadavaks veelgi laiematele hulkadele. Kui praegu on Nõukogude Liidu üliõpilaste arv 2,6 miljonit, s. o. enam kui kõigis Euroopa kapitalistlikes maades kokku, siis meie partei programmis kavandatud ülesandeid ellu viies peab see kasvama 1980. aastaks 8 miljonini.

Ühtlasi kasvavad ka üliõpilastele esitatavad nõudmised nii erialaste teadmiste kui ka üldise eruditsiooni osas, sest sel üliõpilaste põlvkonnal, kes praegu õpib, tuleb paarikümne aasta pärast, kui meie maal on loodud juba kommunismi materiaalne tehniline baas ja nad seisavad oma loominguliste võimete tipul, võtta täielikult enda õlule tolleaegse elu juhtimine. See aga on võrratult komplitseeritum kui meie tänane päev.

E. OJASILD.

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, rektoraadi, ELKNÜ komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 25—26 Teisipäeval, 4. detsembril 1962 XIV aastakäik

KAS SEE ALATI ON OLNUD NII?

Meie tänapäeva üliõpilane on harjunud avarate auditooriumide, hästi sisustatud õppekabinettide ja laboratooriumidega, suurepäraste lugemissaalide ja raamatukogudega. Ta peab seda loomulikuks ja tihtipeale tal ei tekigi küsimust, kas see alati on olnud nii?

Vestlesime anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri õppejõu sm. Edvard Luhakooderiga.

«Kuidas alustasite Teie õpinguid meie instituudis ja millised olid tolleaegsed sisseastumistingimused?»

«Alustasin oma üliõpilaspõlve 1937. aastal. Vastuvõtt toimus üldise konkursi alusel, kus valiti üldse 100 tulevast tudengit punktisüsteemi põhjal. Siinjuures võis juhtuda, et hoolimata vastuvõtueksamitel saavutatud headest tulemustest tuli loobuda oma esialgselt valitud erialast.»

«Millised olid põhilised erialad?»

«Instituudis valmistati ette insenere neljal erialal: mehaanika-, ehituse-, keemia- ja elektrotehnika alal.»

«Ja õppimistingimused?»

«Õppemaks 120 krooni aastas kõneleb ise enda eest. Kõik tuli tudengil tasuda omast taskust — alates rikkiläinud seadmetest, vajalikest reaktiividest ja lõpetades praktikumides õppejõu poolt tarvitatava kriidiga. Vajalik tehniline kirjandus oli kallis. Näiteks siin minu laual olev «Keemia ja füüsika käsiraamat» maksis 25 krooni, see on meie mõiste järgi umbes 5 korda rohkem kui maksab analoogiline raamat praegu. Õppetöös oli kehtiv nn. «eelduste süsteem», mille järgi üliõpilasel oli õigus asuda mingi aine juurde alles pärast sissejuhatavate distsipliinide omandamist, kusjuures määravaks said praktikumides saavutatud hinded. Stipendium, samuti õppemaksust vabastamine said osaks vähestele. Pidev heitlemine majanduslike raskusega viis selleni, et näiteks samaaegselt õpinguid alustanud üliõpilastest lõpetas koos vaid ligikaudu 10 prots. Praegu, me teame, on vastav arv keskeltläbi 90 prots.»

«Mida kujutas endast tööstuspraktika?»

«Praktikaks sobivad ettevõtted valis instituut. Üliõpilane töötas 6 kuu jooksul oma käe peal palgalise töölisena, kuid ilma juhendamiseta instituudi poolt. Tekkivatest probleemidest tuli üle saada omal jõul. Konsultatsioone polnud ette nähtud. Meenub juhtum, kus üliõpilane läks talle lahendamatuks jäänud probleemiga lõpuks õppejõu jutule. Tal soovitati uks sulgeda väljastpoolt ja siseneda vastasuksest ning ülimalt üllatunud tudeng leidis end ... tänavalt.»

«Millisel võimalused olid noorel inseneril oma erialal tööd leida?»

«Mõnevõrra kergem oli keemikutel seoses põlevkivitööstusega, kuid tuli ette, et pärast instituudi lõpetamist tuli olla aastaid eemal oma erialast.»

«Kas meie üliõpilased kasutavad alati neile avatud piiramatuid võimalusi?»

«Tõepoolest, õppimisvõimalused on meil tohutud. Tuleb ainult loovalt suhtuda oma ülesannetesse, et ei tuleks ühe või teise noore inseneri kohta kuulda umbes taolist arvamust: «Ta on küll igati tore inimene, kuid mis tema töösse puutub, siis kohati ei tule toime».»

«Mis on Teie arvates tähtsaim insenerikutse omandamisel:»

«Töö, pidev iseseisev töö! Tuletagem meelde Karl Marxi sõnu: «Teaduse juurde ei ole laia maanteed. Ainult see võib jõuda ta säravate tippudeni, kes raskusi kartmata ronib ta järske radasid mööda».»

Reporteriks oli MATI AROELLA

Noor elektrotehnika õppejõud REIN OIDRAM annab üliõpilastele selgitusi üldelektrotehnika laboratoorse töö kohta.

Külalislektor TRÜ-st

Mendelejevi-nimelise Keemia Seltsi TPI algorganisatsiooni koosolekul tegi külalislektorina ettekande dotsent Viktor Palm Tartu Riiklikust Ülikoolist. Sm. Palmi loengut kuulas arvukas kogu õppejõude, teaduslikke töötajaid ja üliõpilasi. Loengul viibis ka Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi keemikuid. Dotsent V. Palm andis ülevaate TRÜ orgaanilise keemia kateedri ja probleemlaboratooriumi teadusliku töö tulemustest ja suundadest. Laboratooriumi kollektiiv tegeleb peamiselt orgaanilise keemia kineetika ja katalüüsi uurimisega. Ettekandele järgnes elav arutelu.

Lõpuks avaldas Keemia Seltsi algorganisatsiooni esimees dotsent L. Schmidt arvamust, et kontakti TPI ja TRÜ keemiateadlaste vahel tuleks laiendada.

E. ELMANN

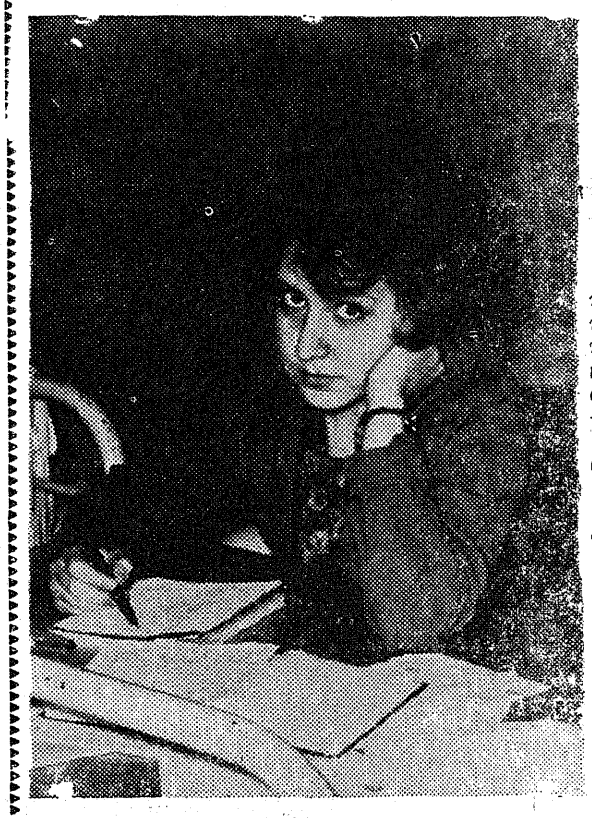

HILJA MÜÜR (MK-14) on meie kollektiivis üks nooremaid. Kuid ka tema päevad on pingelised — päeval tööstuspraktika, õhtul loengud instituudis. Ülejäänud aeg aga kulub iseseisvale tööle.

ÕIGUS HARIDUSELE

Kes jaksaks loendada, kui palju kordi päevas avatakse ja suletakse meie instituudi ust. Neid on palju, väga palju, kes siit sisse ja välja käivad. Nad kõik õpivad, ja õpivad seda, mis soovivad ning keegi neist ei pea seejuures oma rahakotilt nõu küsima. Nad teavad, et on üks väike raamat, kus on kirjutatud, et sa võid töötada ja õppida, et ei ole klassi- ega rahvusvahesid ja veel palju muudki peidavad need tagasihoidlikud kaaned.

Ajaloost teame, et 1936. a. novembris toimus VIII üleliiduline nõukogude kongress, mis kutsuti kokku NSV Liidu uue konstitutsiooni vastuvõtmiseks. See põhikiri, olles demokraatlikuim maailmas, fikseeris seaduslikult sotsialismi võidu meie maal, meie riigikorra, kodanike õigused ja kohustused.

Õigus haridusele — kas ei kõla see uhkelt ja meelitavalt! Kuid ta paneb meie õlgadele ka suure vastutuse. NLKP programmis on öeldud, et koos teaduse ja tehnika progressiga areneb edasi kõrgem ja kesk-eriharidus, mille ülesanne on anda kõrge kvalifikatsiooniga spetsialiste, kellel on lai teoreetiline ja poliitiline silmaring.

Säärasteks spetsialistideks peame saama ka meie. Kõik vahendid selle saavutamiseks on olemas: meie käsutuses on baasettevõtted, instituudi laboratooriumid, kvalifitseeritud õppejõud. Meie ülesandeks on vaid õppida. Oleme ju meie need, kes peavad üles ehitama kommunismi. Meie peale on suunatud kõikide nende tööliste silmad, kes juhendasid meid tööstuspraktikal. Meie tegusid ootavad ettevõtted, kes saatsid meid õppima. Mitte õppejõudude, vaid just nende ees sooritame omad eksamid. Nemad on need, kes annavad hinde meie poolt siin aastate jooksul kogutud teadmistele, kes ütlevad, kas sa hea või halb insener oled. Oma teadmistesse lünga jätmine tähendab jääda võlglaseks kodumaa ja rahva ees.

J. TEDDER
(MA-76)

Meie tänases numbris:

INSENER-MAJANDUSTEADUSKONNA ERIVÄLJAANNE (3—4 LK.)

«ÕPETATUD MEESTE NÕUANNET» (2. LK.)

ÕPPE-METOODILISEST KONVERENTSIST (2. LK.)

RAHVATANTSIJATE ESINEMISEST MOSKVAS (2. LK.)

KUIDAS ÕPPIDA?

28. novembril toimus TPI-s õppe-metoodiline konverents, mis oli pühendatud põhiliselt I kursuse üliõpilastele.

Päevakorras olid järgmised küsimused:

1. I kursuse üliõpilaste iseseisvast tööst matemaatika kursuse omandamisel.
2. Kujutava geomeetria kindla ja kiire omandamise saladusi.
3. Iseseisvast tööst võõrkeele õppimisel.
4. Keemia õppimisest.

Esimese punkti valgustamiseks anti sõna dots. K. Allikule. Oma mahukas sõnavõtus ta rääkis kõrgema matemaatika põhjaliku omandamise tähtsusest tulevase inseneri seisukohalt ning õppimise metoodikast.

Selleks, et hästi osata kõrgemat matemaatikat, tuleb iga uus loeng kohe läbi töötada, tekkivad arusaamatused selgitada õpiku abil. Ettekandja soovitas uurida üht küsimust mitmest aspektist ning erinevate autorite käsitluses. Ta rõhutas eriti pähetuupimise mõttetust ning tõi näite õppejõudude praktikast. Üliõpilaselt küsiti: «Mis on vektor?!» Vastus: «Vektor on sirge, mille ühes otsas on nool.»

Küsimärgid, mis tõeliselt eksisteerivad üliõpilaste konspektides, peavad kaduma!

Sm. Allik ütles, et eriti tähtis on isiklik konspekt, sest üliõpilane kirjutab siin nii, nagu ta teatud küsimusest kõige paremini aru on saanud. Puuduv loeng tuleb konspekteerida õpiku järgi. Konspekti koostamise paremaks oskuseks oleks eelnevalt vajalik uue loengu materjal õpikust vähemalt läbi silmitseda.

Teooriat peab «kinnitama» ülesannete praktilise lahendamisega, kusjuures ei tohi käega lüüa esimese raskuse kohtamisel ülesandes. Õige pole ka lõputu «pusimine» ühe ülesande kallal.

Järgmises päevakorras olevas küsimuses võttis sõna dots. kt. O. Rünk. Kuulajate suureks pettumuseks kriipsutas ta oma ettekande pealkirjast maha ahvatleva sõna «kiire».

Põhilised seisukohad kujutava geomeetria aine omandamisel jäid samaks eelmise sõnavõtjaga. Kõige suuremaks ohuks antud juhul on formalism, mida saab vältida sama ülesande lahendamisega uute andmetega, kuni antud küsimus on hästi selge. Peab tunnetama objekti ruumis, mitte nägema jooni paberil.

Sama küsimust selgitas veel sm. Paluver.

Võõrkeele õppimisest rääkis sm. Kilvits ja keemia omandamisest sm. Piksarv.

Kõiki sõnavõtte läbis punase joonena moto: töötada süstemaatiliselt, mitte tuupida, võimalikult rohkem harjutada praktiliselt ja õppida kahe-, kolmekaupa gruppides.

H. OHERDE
KT-13-s

MEIE EESRINDLASI

Alati lahke ja abivalmis, ka kõige kiirematel päevadel on tellimused õigeaegselt täidetud — sellisena tunneme me instituudi paljundajat LOREIDA LAIKMAAD.

Palju õnnelikke päevi ja teineteise mõistmist!

ANNE RAHENDI
ja
JÜRI ÜMARIK

soovivad KT-73 ja MA-96

ÕPETATUD meeste nõuannet

Ei ole võimalik eksamieelsete päevadega sessiooni ajal küllaldaselt eksamiteks ette valmistuda. See tõde kehtib just eriti esimese ja teise kursuse mahukate õppeainete kohta. Ja järeldus sellest on, et ettevalmistus eksamiteks peab algama semestri esimesest päevast peale. Kuidas täidavad üliõpilased seda järeldust. Algame loengutega. Loeng on elav õpik ja veelgi enam. Ükski õpik ega praktikumi käsiraamat ei saa detailselt käsitleda igat üksikjuhtu, loengutel aga aine lektorid saavad seda teha. Veel piltlikumalt öeldes, lektorid käsitlevad ka seda osa kursusest, mis raamatus on «kirjutatud» ridade vahele. Seega on vajalik loengut hoolega jälgida, konspekteerida ja veel samal päeval loeng läbi töötada ja täiendada seda mälu järele, mida ei jõutud loengutel täielikult konspekteerida. Kuidas suhtuvad aga osa meie üliõpilastest loengutesse? Nad istuvad auditooriumides tagumistesse pinkidesse ja üsna tihedalt üksteise kõrvale, olgugi et auditooriumides ruumi jätkub. Ja loengu ajal vestlevad omavahel küll parema, küll vasema naabriga. Need jutukad üliõpilased segavad oma naabreid loengut jälgimast ja samavõrra ka aine lektorit. Iga lektor teeb loengu lõppedes kokkuvõtte, kas ta pidas täna hea või halva loengu. Üheks oluliseks põhjuseks halva loengu pidamisel on see, et üliõpilased lektorit hoolega ei jälgi. Neid üliõpilasi, kes tegelevad kõrvaliste asjadega, n. n. «jutumehi», on meil üksikuid. Konkreetseks näiteks üliõpilasest «jutumehest» on üliõpilane Ü. Viller, õpperühmast KÜ-14. Ärgu olgu saladuseks kaasüliõpilaste ees asjaolu, et üliõpilane Viller alustas õpinguid kõrgemas koolis kolmandat korda. Suhtumine õppetöösse ja töö tulemused on täielikus kooskõlas. Ü. Villeril on vajalik teha otsustav pööre, sest vaevalt avaneb võimalusi õpingute alustamiseks kõrgemas koolis neljandat korda. Näitena toodud üliõpilase taolisi on olnud ja on praegu teisigi. Nende saatus on instituudist väljalangemine. On vajalik, et rühma aktiiv jälgiks rühma kaaslasi õppetöös ja rühma nõupidamistel kritiseeriks õppetöösse ebaõige suhtumisega üliõpilasi.

Teiseks õppetöö vormiks on praktilised tööd. Praktiliste tööde maht on suur, nendeks ettenähtud aeg optimaalne. Antud kohal käsitleme keemia praktikume. On vajalik, et üliõpilased kvalitatiivse analüüsi praktikumi sooritamisel töötaksid läbi töökäigu ja sisu teoreetiliselt enne praktilise töö alustamist, millisel juhul kulub töö teostamiseks 2—3 tundi. Seda mitte tehes kulutame töö teostamiseks 4—5 korda rohkem aega. Tõsi on, et praktikumi raamatuid on vähe. Kuid olukord on lahendatav vanemate kursuste üliõpilaste abiga, kui nad laenutaksid oma isiklikke raamatuid (neid on olemas üsna suurel arvul) nooremate kursuste üliõpilastele. Säilitada neid ei ole suurt mõtet, sest ilmuvad uued ja täielikumad senistest. Kui Teil, vanemate kursuste keemikud, puudub kontakt nooremate kursuste keemikutega, siis palun kasutage kateedri vahendust.

Möödunud aastal ilmus eesti keeles keemia ülesannete kogu, milles toodud tüüpülesannete näidislahendid mool-vaal arvutustena. Harjutustundides ülesannete lahendamisel kasutame sama lahendusvõtet. Miks üliõpilased aga ei kasuta seda lihtsamat, lühimat ja loogilisemat lahenduskäiku kontrolltöödes, kodutöödes? Seletub see sellega, et ei ole lihtne endale selgeks tehtud, ei ole ülesannete kogust näidisülesannete lahenduskäigud läbi töötatud, mistõttu lihtne paistabki keerulisena. Nooremate kursuste üliõpilastele, eriti keemikutele, on tungiv palve, et nad lihtsa ja sisuliselt õige endale selgeks teeks. Kasutadaoleva ülesannete kogu abil on see täiesti võimalik.

dots. H. VILBOK,
anorgaanilise keemia kateedri juhataja

A. Kruusamägi — 60 aastane

Käesoleva aasta 3. detsembril saab masinaehituse tehnoloogia kateedri dotsent A. Kruusamägi 60 aastaseks.

Oma tööle instituudis võib juubilar tagasi vaadata täie rahuldustundega. Raske oleks üle hinnata tema panust masinaehituse tehnoloogia kateedri väljakujundamisel, kaasaegse tehnikaga laboratoorse baasi soetamisel kateedrile, mis on aluseks õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmisele ja üliõpilaste tehnilisele ettevalmistamisele. Väga tõsiselt on A. Kruusamägi suhtunud tulevaste inseneride väljakujundamisesse, pühendades suurt tähelepanu ka kasvatustööle üliõpilaste hulgas.

Soovime lugupeetud juubilarile veel palju viljakaid tööaastaid ja head tervist!

KATEEDRI KOLLEKTIIV

15 päeva Moskvas

ELMET VAAKS

25. oktoobri tinahallil pärastlõunal ei kahelnud enam ka kõige pessimistlikumad. Juba mitmeid kordi olid meil pikemad sõidud ebaõnnestunud, kuid nüüd oli selge, et sõidame Moskvasse!

Balti jaama perroon võttis terasevärvi «tekleid» vastu küll ühe-, kahekaupa, küll gruppidena. Ja kui kellaosutid näitasid 14.55, lehvitasid läbi vaguniakna mahajääjatele 24 TPI Rahvatantsuansambli «Kuljus» tantsijat koos oma juhi Salme Valgemäe, delegatsiooni esindaja Juhan Raude ja maestro Priit Kuusega. Pikkamööda kadus Tallinn sinakasse vinesse...

Algas vagunielu, mõnevõrra erinev tavaliste reisijate omast. Seal, kus on koos tudengid, pole puudu naljadest, lauludest ega heast tujust. Hilisõhtul toimus tantsurahva tutvumisõhtu delegatsiooni esindaja, vabariikliku AÜN töötaja sm. Raudega. Viimane vestles meiega teemal «Aeg, koht ja tingimused». «Mina küsin, teie vastate» oli tutvumisõhtu lõpunumbriks. Et vastamine polegi nii lihtne ja et teinekord paneb «kõvem» küsimus isegi palged hõõguma, selles veendusid meie õrnema soo esindajad, eriti Maie, kelle järgi tehti üldistusi.

Just mõni minut enne öörahu läbis tantsurahva kupeesid välkteade: «Valdule kukkusid pähe koma teadmata kust koma teadmata kelle püksid punkt pükste kuuluvust uuritakse punkt». Et taoline asi juhtus ikkagi nii tähtsa isikuga nagu ansamblivanem, siis ruttasid kõik kohale. Kindlaks kogu loos jäi Valdu Kindel ise.

«Püksid kuulusid meessoost isikule, täpsemalt — minule endale. Rippusid enne kukkumist vaguni laes riidepuul. Hea enne — Moskvas läheb kõik suurepäraselt,» muutis ta oma lakoonilise vastusega segase loo päevaselgeks.

Teki alla pugesid kõik heas tujus. Ainult Tiit, kelle kupee äsus üldkasutatava ruumi naabruses, kurtis, et temal ninas «kipitab». Kuna teised vaikisid, sest nad juba magasid, kanti Tiit lootusetute virisejate nimekirja.

Järgmisel hommikul ärgates leidsime end Moskva lähistel olevat. Hommikuse ringküsitluse andmetel magasid kõik suurepäraselt ja selgus, et Moskvas käinute ja mittekäinute suhe on 14:13.

Jaamas võttis meid vastu Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu esindaja. See võib näida kummalisena, kuid esimene küsimus pärast tervitussõnu oli: «Kas keegi teist vene keelt oskab?»

Sama küsimuse esitas meile ka hotelli administraator ja oli veidi üllatunud kui kuulis, et kõik oskavad. Suurima üllatuse aga valmistas meile üks gruusia tantsija, kes küsis: «Kas Eestis räägitakse saksa keelt?» «Aga Lätis ja Leedus?» küsis ta edasi, kui olime selgitanud, et Eestis eesti keelt räägitakse. Pärast seda, kui olime talle keelteküsimuse lõplikult selgeks teinud, jäi meie gruusia sõber veidi mõtlikuks, kuid jätkas varsti ehtlõunamaise temperamendiga oma raske soolopartii harjutamist. Aga kõigest sellest omal ajal.

Meid paigutati hotelli «Zolotoi Kolos», mis asub üsna Rahvamajanduse Saavutuste Näituse lähedal — seega kesklinnast küllalt soliidses kauguses. Aga see oli võrdlemisi väikese tähtsusega komponent, sest proovidele viisid ja tõid tagasi meid autobussid, mis seisid ukse ees kogu päeva. Sõit kesklinna metrooga ei nõudnud aga sugugi rohkem ajakulu kui sõit Mustamäe ühiselamust Kesklinnale.

Esimene päev oli n. ö. sisse elamiseks. Et tudengid on väga kiiresti kodunev rahvas, ühiselamu inimesed eriti, siis tundsime end kohe nagu kodus.

Kella kolme paiku oli esimene nõupidamine «staabis» ehk toas nr. 62, kus elasid meie tähtsamad «ninad»: rühmavanem Jüri Maksan, ansamblivanem Valdu Kindel, delegatsiooni juht Juhan Raude pluss veel noor lootustandev kunstitegelane Raivo Herma. Nõupidamine kujunes rohkem päevauudiste saateks. Meie eestkostja Juhan Raude, kes oli vahepeal lähemalt tutvunud olukorraga, jagas kõigepealt välja talongideraamatud, et inimesed ei peaks tühja kesskoha pärast rõõmsat väljanägemist kaotama ning teiseks luges ette päevaplaani. Kõik ohkasid kurvalt kui kuulsid, et mitte ühtegi vaba päeva pole ette nähtud. Proovid aga pidid toimuma isegi kaks korda päevas. Ohtul oli «staabis» jälle kogunemine, seekord ühiskondliku «kohtu» istungi sildi all. Arutati Tiiu Kollisti «süüasja», kes oli linna minnes unustanud toavõtme käekotti ja jättis seega toakaaslased lukustatud ukse taha. Tiiu võeti kollektiivi «käendusele». Sm. Raudelt aga kuulsime hilisõhtuseid teateid ehk juhtnööre järgmiseks päevaks. «Krapist» kostis Otsa laulu.

Järgmisel hommikul pidime läbi tegema esimese tuleproovi — ennast näitama. Kollektiivide ülevaatus toimus ÜAÜKN saalis. Meie saabudes käis fuajees juba vilgas harjutamine. Iga kollektiiv tahtis enne esinemist «sooja sisse saada», nagu ütleb tantsija. Tantsisime oma «Päev rannal» paar korda läbi. Sooja saime küll sisse, kuid Kostja maksis selle eest väljaväänatud põlvega — ruumipuudus tegi oma töö.

(Järgneb)

MAJANDUSTEADUSKONNA TÄNASEST JA HOMSEST

Niisiis — 8. detsembril k. a. on majandusteadlaste päev. Insener-majandusteaduskond elab pingelises töörütmis. Kõigil on kiire ja palju teha. «Tallinna Polütehniku» toimetus julges siiski röövida paar silmapilku teaduskonna dekaanilt sm. Eduard Intilt, et esitada temale mõned küsimused.

«Sm. Inti, jutustage, palun, lähemalt, mis eesmärki taotleb 8. detsembril korraldatav TPI lõpetanud majandusteadlaste konverents?»

«Kõigepealt taotleme muidugi sidemete tugevdamist insener-majandusteaduskonna lõpetanutega. Teaduskonnal on kavatsus igal aastal korraldada majandusteadlaste kokkutulekuid, kus tuleksid arutlusele pakilised majandusalased teoreetilised ja praktilised probleemid, kus kuulatakse lõpetanute töökogemusi ja ettepanekuid õppe- ning ka teadusliku töö tõhustamiseks teaduskonnas; teaduskonna õppejõud omalt poolt püüavad esineda ettekannetega, mis peaksid aitama meie majandusteadlastel veelgi edukamalt lahendada nende ees seisvaid ülesandeid. Tänavu kuulatakse kokkutulekul ära ENSV RMN esimehe sm. A. Veimeri ettekanne «Majandusteadlaste ülesannetest ENSV tööstuse arengul», masinaehituse ökonoomika ja organiseerimise kateedri dotsendi R. Üksvärava ettekanne «Töö organiseerimise ja tootmiseetika probleeme ENSV tööstuses», insener-majandusteaduskonna dekaani E. Inti ettekanne «Majandusteadlaste ettevalmistamisest Tallinna Polütehnilises Instituudis» ja Tallinna Mööduriistade Tehase plaaniosakonna juhataja asetäitja, TPI insener-majandusteaduskonna lõpetanu A. Kuuskvere ettekanne «Insener-ökonomisti töökogemusi tööstusettevõttes».

Sidemete tugevdamine aitab välja selgitada teaduskonna lõpetanute hulgast neid, kes soovivad kvalifikatsiooni tõsta aspirantuuris õppimise teel, osutada neile selleks abi ning tõmmata lõpetajaid kaasa teaduskonna õppe- ja teaduslikule tööle.»

«Millised muudatused on olnud majandusteadlaste ettevalmistamises peale sõda ja milliseid puudusi siin veel esineb?»

«Eelkõige — teaduskond on hakanud ette valmistama insener-ökonomiste. Rahvamajandusnõukogul on eriti suur vajadus just insener-ökonomistide järele, s. o. majandusteadlaste järele, kes tunnevad tootmist ja samal ajal põhjalikult ka majandust. Praktika on näidanud, et selliseid mitmekülgse ettevalmistusega majandusteadlasi saab väga edukalt kasutada rahvamajanduse juhtimise erinevais harudes. Edaspidi on kavatsus jätkata ja täiustada insener-ökonomistide ettevalmistust, tööstusliku raamatupidamise erialal aga suurendada tunduvalt mitmesuguste arvutusmasinate tundmaõppimist ja nende kasutamist. Eriti aga pöörata tähelepanu kaasaegsete uute masinate, ka elektronarvutusmasinate kasutamisele rahvamajanduses.

Teaduskonnas kaalutakse võimalusi edaspidi hakata ette valmistama insener-ökonomiste arvutuste mehhaniseerimise alal. Tunduvalt on vaja edaspidi tõsta mitmesuguste arvutusmasinate tundmaõppimist ja kasutamist rahvamajanduse planeerijate ettevalmistamisel.

Teaduskonna lõpetanud majandusteadlaste kohta on ettevõtetest antud väga palju häid hinnanguid. Elu on näidanud, et nad on asendamatud rahvamajanduses ja aitavad kaasa kommunismi materiaal-tehnilise baasi loomisele.»

«Millised perspektiivid avanevad insener-majandusteaduskonna edasiseks arenguks?»

«Kindlasti võime öelda, et teaduskonnal on ees laiad arengu-perspektiivid. Vabariigi rahvamajanduses on väga suur nõudmine teaduskonnas ettevalmistatavate spetsialistide järgi. Näiteks ei suuda me kaugeltki rahuldada vabariigi nõudmisi insener-ökonomistide järgi. Tähendab: sel erialal oleks tarvis vastu võtta mitu õpperühma. Väga suur nõudmine on tööstusliku raamatupidamise eriala lõpetajate järgi, kuna niisuguseid kõrgema haridusega spetsialiste töötab praegu rahvamajanduses 6—7% raamatupidajate kaadri üldarvust. Ka siin on vaja vastuvõttu suurendada.

Üldse ei valmista teaduskond oma päevases osakonnas ette ehituse ökonoomika ja organiseerimise alaseid spetsialiste ning rahvamajanduse planeerijaid. Niisuguste majandusteadlaste järgi on aga vabariigis lausa karjuv vajadus. Väljapääs on üks: ka neid spetsialiste peab teaduskonna päevane osakond hakkama ette valmistama. Päevase osakonna niisugune laiendamine loob head võimalused vastavate erialade spetsialistide ettevalmistamiseks õhtuses ja kaugõppeosakonnas.

Käesoleval õppeaastal on teaduskonna materiaalne baas rektoraadi kaasabil tunduvalt paranenud. Teaduskond sai täiendavalt uusi ruume Rahvakohtu tänavas. Järgmisel semestril saab teaduskond enda käsutusse veel uusi ruume Kohtu tänavas. Nende ruumide omamine on vajalikud eeldused teaduskonna laiendamiseks juba loonud. Loodame lahendada ka ülejäänud küsimused, mis senini on takistanud küllaldast majandusteadlaste ettevalmistamist.»

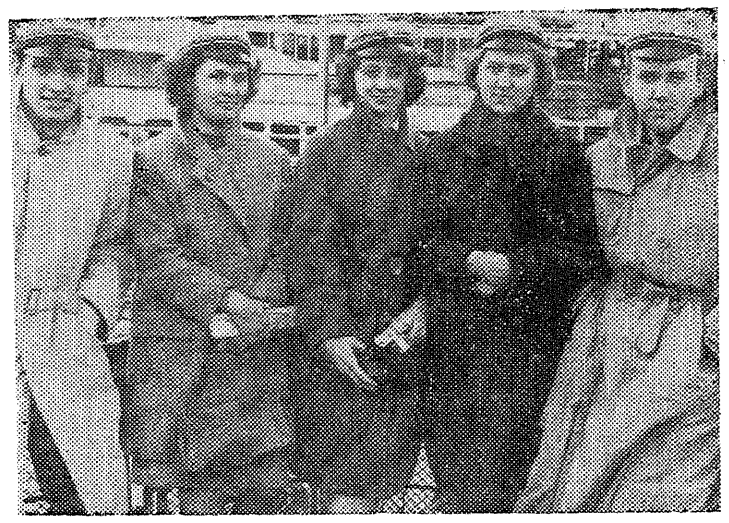

Nemad käisid Kiievis (vsaakult): Andrei Sokolov, Evi Aave, Inga Hopfeld, Lea Auksman ja Mait Luhasoo.

Nendest, kes tulevad siis, kui meie lahkume

Keegi meist ei mõtle hommikul köetud ja koristatud auditooriumi astudes sellele, kuidas töötavad need, kelle käte alt auditooriumid iga päev läbi käivad. Pöördusime insener-majandusteaduskonna hoone komandandi sm. Konno poole mõnede küsimustega, et kuulda lähemalt teaduskonna ruume teenindavaist inimestest.

Sm. Konno jutustas, et majandusteaduskonna ruume teenindab ainult kaks inimest — koristaja ja kütja. Inimesi on vähe, nagu näete. Iga üliõpilane peab rohkem tähelepanu pöörama korrale ja puhtusele meie majas. Sm. Konno leiab, et ka päeval peaks koristaja majas olema. Kas me siis ise ei saa enda ümber puhtust ja korda hoida!

Parimaks tööliseks nimetas sm. Konno meie kohusetruud valvurit JUULI KAPPELIT. Kes meie üliõpilastest ei tunneks alati abivalmis «telefonitädi»!

Et teaduskonna ruumid veel paremad välja näeksid, kutsub sm. Konno kõiki üles austusega suhtuma koristaja töösse. Kevadel saab kogu maja arvatavasti remonti, eriti kui võib ka üliõpilaste käsàbile loota.

ÜTÜ tööst

Viimase aastaga elavnes töö ka teaduskonna ÜTÜ ringides. Hea töö kandis vilja. Rida üliõpilaste töid auhinnati. Nii sai I auhinna instituudi konkursil ning III auhinna koos rahalise preemiaga vabariiklikul konkursil J. Jurkovitši töö «Elementideviisilise stantsimise juurutamisest ja selle majandusliku efektiivsuse kindlaksmääramisest Tallinna Kontrollmööduriistade Katsetehases. Märgiti ära T. Halliku, I. Hopfeldi, L. Sageni, H. Sepala ja M. Tinti töö «Kommunistliku töö liikumisest Tallinna tööstusettevõtetes.» Vabariiklikul konkursil tõsteti esile V. Randloo tööd «Tootmise ratsionaalsest organiseerimisest Tallinna Masinaehitustehase rekonstrueeritavas montaažitsehhis. I auhinna sai ka instituudi konkursil kaugõppe üliõpilane L. Levenšus ja II auhinna diplomand A. Tuurand.

Käesoleval õppeaastal on suurenenud nii teaduslikust uurimistööst osavõtvate üliõpilaste arv kui ka teemade loetelu. Poliitilise ökonoomia ringi kaudu on II ja III kursuse üliõpilased hõlmanud peaaegu 100%-liselt, raamatupidamise ja statistika kateedri juhendamisel lahendatakse rida rahvamajandusliku tähtsusega arvutusalaseid küsimusi. Konkreetse ökonoomika ringi tööplaan näeb ette enam kui 10 teemat, mille teostamisest võtab osa 25 üliõpilast. Nii näiteks uuritakse plastmasside kasutamise- levõtmise võimalusi, tootmisvõimsuste kasutamist, mehaanikatsehhide ratsionaalse organiseerimise võimalusi ja samalaadsete toodete töömahukust ning omahinda reas Eesti NSV masinaehitusettevõtetes.

Üliõpilaste teadusliku töö osas seisavad ees veel suured ja vastutusrikkad ülesanded. Esmaseks ülesandeks on üliõpilaste poolt väljatöötatud järelduste ning ettepanekutega teaduslike tööde alalt esineda eeloleval kevadel nii instituudi kui ka Balti vabariikide vahelisel konverentsil Vilniuses. Nimetatud ettekanded peavad aitama tõsta tootmise organisatsioonilis-tehnilist taset Partei XXII kongressi ning novembripleenumi valguses.

MEIE EESRINDLASI

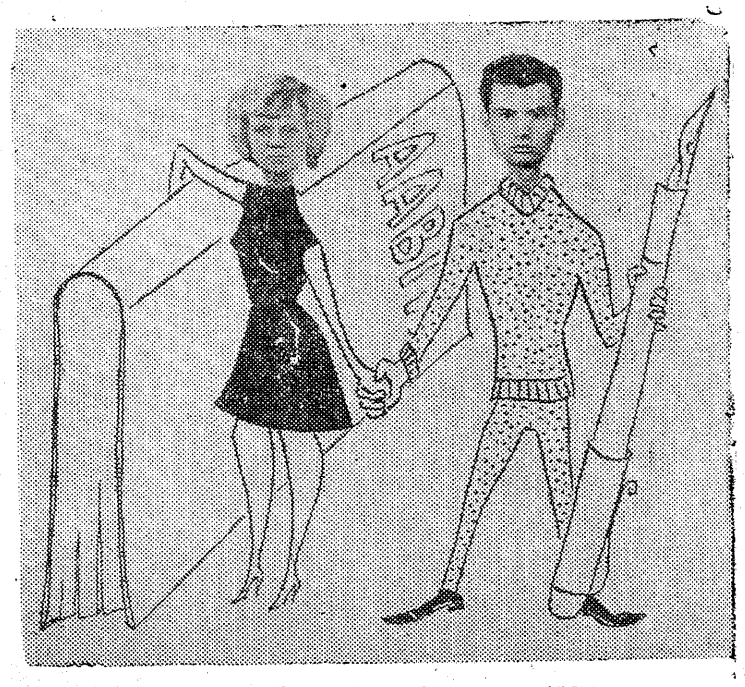

TIIU HALLIK — tubli ÜTÜ liige, kuldse peaga tüdruk.
JUHAN KAJANDU — rühmadevahelise spartakiaadi organiseerijaid.

ILMI MÕRD

12. novembril s. a. lahkus meie seast Ilmi Mõrd.

Alati päikeseline, aastaid kestnud haigusele vaatamata teotahteline — sellisena mäletame Sind.

Sõbrad

KROONIKAT

● **Peale sõda on Tallinna Polütehnilise Instituudi insener-majandusteaduskonna lõpetanud 870 noort spetsialisti.**

● **Nende hulgas on 125 kiitusega lõpetanut, mis moodustab 14,5% lõpetanute üldarvust.**

● **Teaduskonnas õpib hetkel rida vabariigi ja ka kogu Nõukogude Liidu ulatuses tuntud sportlasi:**

Ants Baumeister — korvpallur,
Liivia Härsing — kergejõustiklane,
Tõnno Lepmets — korvpallur,
Made Lindre — tennisist,
Anne Viilukas — kergejõustiklane.

● **Teaduskonna komsomoliorganisatsiooni kuulub ligi 80% üliõpilaste üldarvust.**

● **Möödunud õppeaastal saavutas teaduskond instituudi olümpiaadil esimese koha, mis tõi meile H. Pihelga maali «Muhu maastik». Möödunud õppeaastal tuli teaduskond esimesele kohale ka teaduskondadevahelises sotsialistlikus võistluses, mille eest saadud summad kasutati ära aktivistide ekskursiooniks Kiievisse.**

Propagandistidest

Õppesemestri algul tuli eraldada Kalinini rajooni ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele 23 propagandisti. Vaatamata raskustele suutsime põhiliselt tööd alustada oktoobrikuus. Esimestena sellele tööpõllule asusid üliõpilased A. Mets IM-51 (söökla «Võit»), M. Soo IM-71 (kohvik «Pärl»), J. Leiman IM-71 (restoran «Euroopa»), T. Kaasik IM-71 (söökla nr. 4), T. Luige IM-51 (Õmblusvabrik «Baltika» söökla), K. Kleeba IM-51 (söökla «Kopli»), ja V. Olev IM-51 (Sööklate, Restoranide ja Kohvikute Trusti Abimajand). Nende poolt on senini läbi viidud juba 3—4 õppust.

Esialgsed kokkuvõtted õppustest näitavad, et enamik üliõpilasi on võtnud ülesannet tõsiselt. Nii ollakse väga rahul ettevõtteis propagandistide J. Leimani, T. Luige, M. Soo, T. Koidu, V. Olevi, A. Meltsa, K. Kleeba õppustega. Rahule on jäädud ka teiste propagandistide tööga. Kahjuks neljas ettevõttes (tehas «Ilmarine» söökla, söökla nr. 10, söökla «Linda» ja toidubaar «Pelgulinn») õppusi pole veel alustatud. Kahes esimeses propagandistide pikemaajalise haiguse tõttu (Alaniit ja Ronžin). Söökla «Linda» propagandistil H. Kalmul oli raskusi õppetööga Toidubaari «Pelgulinna» poliitringi tööajas oli mõningaid arusaamatusi, millised praegu aga on juba lahendatud ja õppused toimuvad lähemal ajal (propagandist T. Kuusik, IM-51).

Rühmade õppetöö toimub meil eri majades ja eri aegadel, mis raskendab propagandistide kogemuste vahetamist ja nende üldjuhendamist.

Õppusteks ettevalmistamine nõuab palju aega. Seepärast ei tohi propagandiste ühiskondliku tööga liigselt üle koormata.

Töö propagandistidena ettevõtteis aitab kaasa üliõpilaste kommunistliku ideelisuse juurdumisele igapäevases elus, töös, inimestevahelistes suhetes. See paneb mõtlema, kas mitte rakendada seda moodust laiemalt ka teiste teaduskondade üliõpilaste hulgas.

O. PÕDER
Majandusteaduskonna propagandistide juhendaja

Teaduskonna õhtu...

Traditsiooniline sügissemestri teaduskonna õhtu oli määratud 24. novembrile. Võttis aega ja vaeva, mis võttis, aga 24. novembriks olid teaduskonna õhtust osavõtjaid registreerunud 140. On rõõmustav, et nii üksmeelselt ühisest üritusest osa võetakse, aga kui rahvas kogunes meie väikestesse ruumidesse ja lauda istusime kiilutult üksteise kõrvale, polnud pilt just kõige rõõmustavam. Kuid ega see meie tuju rikkunud.

Avasõna anti meie dekaanile sm. E. Intile. Oleme harjunud kuulama tema tõsiseid loenguid, kuid nüüd oodatud kõne asemel ütles ta lihtsalt, et kes täna lõbus ei ole, sellele ei anta järgmisel semestril stipendiumi. Lisatingimusena pidi aga meie esindaja vastama dekaani kolmele küsimusele. Oma esindajaks valisime

KUJUNEVAD TRADITSIOONID

teaduskonna komsomolide eestvedaja Linda Martini, kes dekaani esimesele küsimusele — mis on tema nimi? — vastas suurepäraselt. Teisele küsimusele — kuidas on Karl Marxi isanimi — ei leidnud me aga vastust. Tõele au andes oli see küsimus kõvaks pähkliks ka poliitilise ökonoomia kateedri õppejõududele. Dekaan vastas oma küsimusele ise, kui tal muud enam üle ei jäänud. Kolmas küsimus oli kõige komplitseeritum: «Mis on küberneetika?» Ka sellele ei osanud me rahuldavat vastust anda. Sm. Inti luges ise ette, mida ütleb selle kohta «Eesti Entsüklopeedia» 5. kd., lk. 47. Tartu, 1935: «Küberneetika (kreeka keelest) — evangeeliumi tegeliku usuteaduse eridistsipliin, mis käsitleb kiriku valitsemise, korraldamise ja juhtimise küsimusi.» Nüüd tõusis tõeline pidutuju.

Prof. Aarna ütles väga tunnustavalt, et kui tema veel õppima hakkaks, siis õpiks ta ainult majandusteadlaseks. Selliseid tunnustavaid sõnu kuulda rektorilt endalt me ei oodanud.

Lauas laulsime veel ühislaule, siis kogunesime teise auditooriumi, kus isetegevuslased esitasid väikese läblõike meie loengutelt alates esimesest kursusest viimaseni. Lõbus looke võeti ootamatu elevusega vastu.

Tantsisime, laulsime. Siis tuli päeva tähtsam osa — noorte üliõpilsate vastuvõtmine meie ühisesse perre — tudengiks löömine. Andnud pühaliku vande, tuli igaüks üksikult kohtunike juurde ja laskus põlvili. Raamatupidajad löödi tudengi seisusse arvelauaga, insener-ökonomistid pika rööpjoonlauaga. Kinnituseks sai igaüks suurest karikast lonksu veini.

Edasi läks pidu ülevas meeleolus. Kuigi oli kitsas, tantsisime peaaegu kella kaheni öösel. Milline oli küll meie auditooriumi põrand! Keegi ei mäletanud enam oma kingade õiget värvi — kõik olid ühteviisi hallid. See ei seganud meid rõõmsad olemast.

Kella kaheks tegime ühiselt ruumid enam-vähem korda ja lahkusime heade muljetega. Kui meil ainult ruumi rohkem oleks, kujuneksid meie ühised peod ja ka teised traditsioonilised üritused veelgi kaunimaks ning huvitavamaks.

M. PRANGEL

Õpperühma IR-32 üleskutse kõikidele TPI õpperühmadele

Arutasime rühmas oma õppe- ja ühiskondlikku tööd ning otsustasime hakata taotlema kommunistliku õpperühma nimetust. Selle saavutamiseks võtame esialgselt rea kohustusi, mida hiljem täiendame ja püüame konkretiseerida.

Avaldame siin vastuvõetud kohustused:

1. Püüame kõik õppida ainult «headele» ja «väga headele».

2. Kohustume sajaprotsendiliselt osa võtma teaduslikust tööst ÜTÜ liinis.

3. Muudame oma rühma komsomoli õpperühmaks.

4. Iga rühma liige täidab mõnda ühiskondlikku kohustust (olla propagandistiks, agitaatoriks, luua sidemeid töölisnoortega jne.).

5. Moodustame rühmas rahvatantsugrupi ja naisansambli; rühma meesüliõpilased võtavad kõik osa rahvamaleva tööst.

6. Võtame kõik aktiivselt osa teaduskonna spordiüritustest ja ühiskondlikust elust.

7. Taotleme, et rühmas oleks eeskujulik distsipliin.

Kutsume üles kõiki instituudi õpperühmi järgnema meie eeskujule ja taotlema kommunistliku õpperühma nimetuse omistamist!

H. MERISALU, rühmavanem
L. POPP, komsorg
K. MADIS, rühma a/ü organisaator

... ja «neljapäevad»

Igal neljapäeval toimuvad meie teaduskonna ühiskondlike ürituste sarjas kohtumised mitmesuguste töö- ja elualade inimestega. Neljapäevaste ürituste «iga» on juba päris soliidne: sama suur kui teaduskonna oma, s. o. peaaegu 2 aastat. Selle aja jooksul on meie IX auditoorium näinud palju huvitavaid inimesi.

Sel aastal oleme kuulnud noorte kangelaslikust võitlusest kodanliku korra tingimustes vana revolutsionääri sm. A. Resevi isiklikes mälestustes. H. Kala jutustas meile Helsingis toimunud Ülemaailmsest üliõpilaste ja noorsoofestivalist.

Järjekordne kohtumine 22. novembril k. a. oli meil Tallinna Televisioonistuudio töötaja — televisioonireporteri Rein Karemäega. Televisioonisaadete jälgijatele on ta kindlasti tuttav. Külalise vaba esinemine võitis kohe auditooriumi poolehoidu, andis teatud ülevaate televisioonireporteri argipäevast. Kuulsime palju huvitavat nendest raskustest, ootamatustest, mis tulevad ette massürituste otseülekandes. Võime ju isegi arvata, kui suurt tööalast oskust nõuab näiteks juhus, kui keset intervjuud mõne karnevalitegelasega pistetakse reporterile ootamatult mõne teise ülemeeliku maski poolt püstol nina alla. Seda näevad tuhanded saate jälgijad. Reporter peab olukorrast üle saama kergelt, huumoriga, nagu see on omane peomeeleolule, kuid seejuures ta ei tohi sattuda segadusse, jätta intervjuud lõpetamata. See on ainult üks näide, kuid nagu kuulsime, tuleb reporteril tihti ette olukordi, kust väljapääs näib võimatuna, kuid leida see tuleb. Kui raadiokuulajad avaldavad oma mõtteid kuuldu üle peamiselt sisukate kirjadega, siis televisioonisaadete vaatajad kasutavad ajakohasemat vahendit — telefoni — oma muljete jagamiseks vahetult peale saate lõppu. Sel viisil saadakse erinevate inimeste arvamus saadete kohta. Saatekavade koostamisel esinevad tihti raskused ja lõpptulemusena selgub, et mis ühele meeldib, on teise arvates täiesti väärtusetu.

Sm. Karemäe vastas vestluse käigus üles kerkinud küsimustele. Oleks aga võimatu lühikese aja jooksul rääkida kõigest huvitavast oma töös, sellepärast tegi sm. Karemäe ettepaneku kohtuda edaspidigi, lubades kaasa võtta ka mõne televisioonifilmi.

P. PUHM
(IR-32)

Lõpetanu mõtisklusi

Milliselt kulges minu ja mu rühmakaaslaste «võitlustee»? Ühiskondlikust elust, spordist ja muust võeti aktiivselt osa. Loengutel töötati tõelise ökonomisti kombel. Eriti suured ratsionaliseerijad olid tütarlapsed. Nad kirjutasid kordamööda läbi kopeeri ühte konspekti. Nii hoiti kokku kaaslaste jõudu ja aega, anti neile võimalus «tüütavate» loengute ajal ilukirjandusega tutvumiseks. Kõige suurem oli aga rõõm siis, kui õppejõud vahest tulemata jäi. Semestri jooksul hoiti energiat kokku — arvestuste ja eksamite ajal võeti päevadele ka ööd lisaks. Seda juhtub ka tööl. «Tehas «Volta» näiteks teeb sellised «sõpuspurte» iga kuu lõpus. Nii olime selleks siiski ette valmistatud. Mis puutub meie rühma diplomitöödesse, siis kaitsmisel alla «head» ei saanud keegi.

Õppejõudude suhtumine majandusteaduskonna üliõpilastesse oli omapärane. Peaaegu kõigi õppeainete osas, mis ei kuulunud ühiskonnateaduste, tööstuse ökonoomika ning ettevõtete organiseerimise ja planeerimise valdkonda, levitati meie hulgas vaateid, ei meile kui majandusmeestele pole neid eriti vaja. Eks tegime meie siis sellest omapoolsed järeldused — õppisime nii pealiskaudselt kui vähegi võimalik. Nüüd aga tegeliku tööga kokku puutudes selgus, et hea ökonomist peab tundma päris korralikult masinehituse ja metallide tehnoloogiat, oskama lugeda tehnilisi jooniseid jms. Mis puutub meie põhiainetesse, siis selles osas võib rahule jääda, ainult tehnilismajandusliku planeerimise osas jäi teooria ja praktika side nõrgaks. Omalt poolt soovitaks suunata üliõpilasi tehasesse praktikale just TTF-plaani koostamise ajaks. Seda võiks teha IV kursusel, kusjuures üliõpilane tutvuks esmalt arvestustega ja pärast seda vahetult plaani enda koostamisega.

Rohkem tuleks suunata tähelepanu arvutusmasinate tundmaõppimisele. Meile kahjuks seda ainet ei loetud. Plaanimisel pole lükatiga suurt midagi teha!

Majandusteaduskonna üliõpilastele tahaks aga öelda järgmist: kui tahad saada heaks ökonomistiks, tuleb eelkõige ise konspekteerida, ise õppida ja tunda suuremat huvi praktilise majanduselu vastu! Pealiskaudsusega ei jõua praktikas kaugele. Ei ole siin liigne meelde tuletada V. I. Lenini sõnu, et arvestuse ja kontrolli kaudu ehitame üles kommunismi! Arvestaja, analüüsija, see oled aga Sina ise — tulevane insener-ökonomist! Seepärast jõudu tööle ja head kordaminekut!

JAAN NIIN,
Tehase «Volta» plaaniosakonna ökonomist,
1961. aasta lõpetanu

Kõõrpeegelis

«Kui minuga tantsima tulete, muretsen ka teile gaasimaski!»
Kohtu tänav 4...

Kohtu tänav 4...

«Hingake nüüd kõik korraga sisse — see paar peab veel ära mahtuma!»

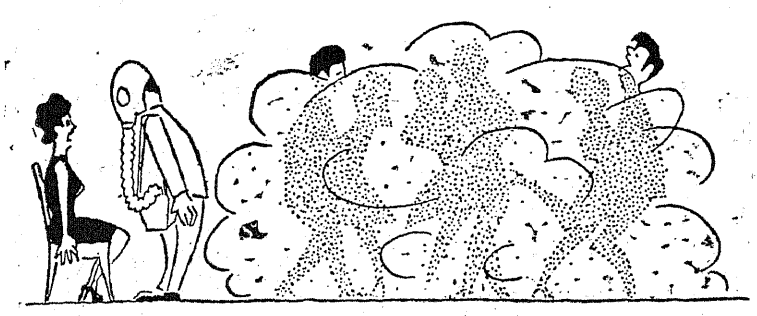

Toimetuse märkus: teaduskonna õhtu oli tore, kuid meie ruumid on kitsad ja korrast ära.

Toimetaja V. KOSLOV

Орган партбюро, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.